

Resolució 460/2021, de 20 de maig¹

Número d'expedient de la Reclamació: 334/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona. Districte de Sant Martí

Informació reclamada: Mesures adoptades en defensa de les persones amb discapacitat.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: El concepte d'informació pública definit per l'article 2.b LTAIPBG no queda en absolut limitat a la informació documentada o a la integrada a expedients administratius; al contrari, és comú subratllar fins a quin punt el concepte legal d'informació pública transcendeix el propi de document i s'assimila més aviat al de coneixement. La falta de concreció no pot ser motiu d'inadmissió de cap sol·licitud d'informació pública si l'Administració no ha fet el necessari per aplicar les previsions de concreció o precisió de la sol·licitud previstes per l'article 28 LTAIPBG. Entén aquesta Comissió que l'abús de dret hi ha principalment en el cas de sol·licituds la satisfacció de les quals causa perjudicis a l'Administració, sense benefici per a la persona reclamant o per als interessos que representa i també pot donar-se en casos de sol·licituds que ocasionin perjudicis desproporcionats a les Administracions afectades; no s'ha acreditat cap d'aquestes circumstàncies. La documentació aportada pel Districte a aquest procediment posa en relleu que, en realitat, el Districte ja ha facilitat la informació sol·licitada, ja que ha indicat a la persona reclamant que no té constància de la informació sol·licitada, resposta que l'informe aportat pel Districte a la Reclamació, adjunt a aquesta Resolució, amplia i justifica. Aquesta indicació sobre la inexistència de la informació sol·licitada constitueix sens dubte informació pública i, pel que sembla, és la informació pertinent en relació amb el sol·licitat. En conseqüència, és procedent finalitzar la Reclamació per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.

Paraules clau: Ajuntaments. Districtes. Persones amb discapacitat. Barreres arquitectòniques. Informació pública. Sol·licitud inconcreta. Tasca complexa d'elaboració. Consultes i informes. Abús de dret.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 17 d'abril de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 334/2021, presentada contra el Districte de Sant Martí de l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

¹ El text original, elaborat pel ponent, s'ha escrit en castellà.

2. El 8 de març de 2021 la persona reclamant presenta al registre del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya una sol·licitud d'accés a la informació pública que, després d'esmentar la presentació d'un Manifest en defensa de les persones amb discapacitat, demana: 1. Mesures dissenyades pel Districte, programes desenvolupats i lideratge per aconseguir els objectius de l'apartat 4 del Manifest. 2. Pressupost reservat per aconseguir els objectius citats. 3. Barreres arquitectòniques detectades en la diagnosi 2017-2019 i percentatge d'elles resolt. 4. Pregunta també si s'han resolt els problemes d'accessibilitat a les cruïlles de la Rambla del Poble Nou. Demana de rebre la informació per correu postal.
3. La Reclamació presentada el 17 d'abril de 2021 assenyala que la persona reclamant no ha rebut resposta a la sol·licitud anterior.
4. El 20 d'abril de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 20 d'abril de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació..
6. El 14 de maig de 2021 la GAIP rep la documentació requerida a l'Ajuntament. L'expedient de la sol·licitud aportat consisteix en la còpia d'una carta dirigida pel Districte de Sant Martí a la persona reclamant, que afirma adjuntar la proposta de pressupost del Districte per a 2021, a fi de contestar el sol·licitat per l'apartat 2 de la sol·licitud. En relació amb la resta d'apartats de la sol·licitud, aquesta carta afirma que el Districte no disposa d'informació sobre això. Per la seva part, l'informe aportat pel Districte explica més detalladament els motius pels quals aquest òrgan municipal no disposa de la informació sol·licitada; a aquests efectes, es pot destacar les següents al·legacions municipals: el primer apartat de la sol·licitud no ha de ser admès a tràmit perquè no demana informació que formi part d'un expedient o d'un document concret i aquest tipus de sol·licituds haurien de formular-se mitjançant instància genèrica i no com a sol·licitud d'informació pública; amb tot, afirma que no hi ha constància en la documentació del Districte d'informació relativa amb la finalitat d'aquest primer apartat de la sol·licitud. Quant al segon apartat de la sol·licitud, l'informe considera que està vinculat al primer i si no hi ha programes o propostes concretes definides, tampoc no s'hauran pogut preveure partides pressupostàries específiques; de tota manera, facilita un enllaç amb la proposta de pressupost del Districte per si

la persona reclamant vol comprovar-ho. En relació amb el tercer apartat de la sol·licitud, l'informe assenyalava que s'hauria dut a terme una recerca de la diagnòsi citada per la sol·licitud i a l'acta del Consell de mobilitat, sense trobar referència a mesures concretes, el que segons l'informe probablement sigui causat per l'escàs temps transcorregut des de la confecció de la Diagnòsi esmentada (la qual cosa impediria haver-la traduït a actuacions concretes) i pel fet que la formulació d'aquest apartat de la sol·licitud sigui excessivament genèrica, i en aquestes condicions la recerca d'actuacions concretes que puguin ser resultat de les incidències diagnosticades esdevé una tasca de gran complexitat, de manera que podria ser inadmesa aquest apartat de la sol·licitud partint de l'article 29.1.b LTAIPBG. En relació amb l'apartat quart de la sol·licitud, l'informe considera que la persona reclamant demana, més que informació, una consulta o un informe, motiu pel qual s'hauria d'inadmetre en aplicació de l'article 29.2 LTAIPBG. Finalment, i en general, l'informe municipal també afirma que la persona reclamant comet abús de dret, tenint en compte la sol·licitud de què deriva aquesta Reclamació, sumada a una altra de presentada el dia anterior i a algunes altres més d'estil semblant; el caràcter abusiu d'aquestes sol·licituds procediria del fet de no sol·licitar pròpiament informació pública, sempre en relació amb objectes morts, utilitzant la via de l'accés a la informació pública quan serien més apropiats altres canals de comunicació amb l'Administració i consumint amb tot això un esforç desproporcionat dels recursos municipals, en detriment d'altres persones.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a

conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

L'informe municipal fa diverses consideracions sobre l'admissibilitat de la sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació que han de ser valorades.

D'una banda, l'informe municipal qüestiona que el sol·licitat per la persona reclamant sigui informació pública, perquè no forma part d'expedients administratius ni de documents concrets. Aquesta consideració ha de ser rebutjada, perquè el concepte d'informació pública definit per l'article 2.b LTAIPBG no queda en absolut limitat a la informació documentada o a la integrada a expedients

administratiu; al contrari, és comú subratllar fins a quin punt el concepte legal d'informació pública transcendeix el propi de document i s'assimila més aviat al de coneixement. En aquest context, les qüestions plantejades a la sol·licitud són d'informació i si no existeixen els programes o les actuacions o les partides pressupostàries sobre les quals s'interroga l'Administració, s'atén fàcilment la sol·licitud indicant que no existeixen, que és el que li diu el Districte a la persona reclamant a la seva carta aportada a aquest procediment, indicació que, sens dubte, és informació pública, perquè posa de manifest que el Districte no ha dut a terme les actuacions concretes objecte de la sol·licitud.

Per una altra, l'informe municipal indica que algunes de les pretensions es formulen en termes excessivament genèrics, de manera que per atendre-les seria necessari dur a terme una tasca complexa o molt complexa, la qual cosa constituiria la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG. Si el Districte considera que la sol·licitud és inconcreta, el que hauria de fer és aplicar l'article 28 LTAIPBG, requerir a la persona sol·licitant la seva concreció i assessorar-la a aquests efectes. La falta de concreció no pot ser motiu d'inadmissió de cap sol·licitud d'informació pública si l'Administració no ha fet el necessari per aplicar les previsions de concreció o precisió de la sol·licitud previstes per l'article 28 LTAIPBG. En aquestes circumstàncies, tampoc no és acceptable el motiu d'inadmissibilitat invocat, perquè deriva d'una inconcreció que el propi Districte havia d'instar i ajudar a reparar.

Així mateix, l'informe municipal també afirma que el sol·licitat per l'apartat quart de la sol·licitud en realitat és una consulta o informe. L'informe del Districte no acaba de justificar aquesta valoració, perquè l'únic que demana la sol·licitud és si s'han resolt uns problemes d'accessibilitat en uns punts determinats i es pot suposar que si s'haguessin resolt hi hauria documentació acreditativa d'això al Districte i si no és aquest el cas, es podrà suposar que no s'han resolt, sense necessitat d'elaborar informe o en consulta alguna.

Finalment, l'informe municipal també afirma que la sol·licitud és abusiva. Si bé la GAIP ha considerat en algunes ocasions que l'Administració reclamada ha acreditat el caràcter abusiu de determinades sol·licituds d'informació pública, en aquest cas l'informe del Districte no ho fa. Aquesta Comissió entén que l'abús de dret hi ha principalment en els casos de sol·licituds la satisfacció de les quals causa perjudicis a l'Administració, sense benefici per a la persona reclamant o per als interessos que representa i també pot donar-se en casos de sol·licituds que ocasionin perjudicis desproporcionats a les Administracions afectades. No s'ha acreditat cap d'aquestes circumstàncies.

En vista de les anteriors consideracions, es pot concloure que la sol·licitud presentada per la persona reclamant és admissible. És més: encara que es presentés alguna de les causes d'inadmissibilitat invocades, la GAIP ve considerant que no seria oposable als efectes estimatoris del silenci

administratiu i que la inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública ha de ser declarada durant el termini de resolució de la sol·licitud.

Així mateix, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1, s'ha d'assenyalar que qualsevol persona té dret a la informació sol·licitada, tret que es presentin límits al dret d'accés a la informació pública que justifiquin la seva denegació. No s'ha invocat cap límit legal, ni és plausible que es presenti tenint en compte la naturalesa de la informació sol·licitada. En conseqüència, la persona reclamant té dret a accedir-hi.

La documentació aportada pel Districte a aquest procediment posa en relleu que, en realitat, el Districte ja ha facilitat la informació sol·licitada, ja que ha indicat a la persona reclamant que no té constància de la informació sol·licitada, resposta que l'informe aportat pel Districte a la Reclamació, adjunt a aquesta Resolució, àmplia i justifica. Aquesta indicació sobre la inexistència de la informació sol·licitada constitueix sens dubte informació pública i, pel que sembla, és la informació pertinent en relació amb el sol·licitat. En conseqüència, és procedent finalitzar la Reclamació per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 20 de maig de 2021, decideix per unanimitat finalitzar la Reclamació 334/2021 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, facilitar a la persona reclamant còpia de la documentació aportada per l'Ajuntament a aquest procediment i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.